

mindst 50 pCt. af deres Fordrings Belsøb, skal der udtræves, at mindst $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende stemmeberettigede Fordringshavere, erklære sig derfor." Dette er et Forslag, som formodentlig vil have til Følge, at i de fleste Tilfælde vil der til Tvangsafford udfordres $\frac{3}{4}$ af Fordringshavernes Stemmer; men da det jo altid er og bliver en Skjønssag, hvorledes man vil sætte disse Bestemmelser, har Udvalget heller ikke paa dette Punkt troet at burde gjøre nogen Modstand. — Dernæst er der foregaaet en Forandring i § 147, en Paragraf, som gav Anledning til nogen Debat ved Sagens 2den Behandling her. Det vil erindres, at i Landstingets Forslag lod denne Paragraf saaledes: „Fallitboers Behandling ved Kommisfarier bortfalder for Fremtiden." Bestemmelsen gik altsaa ud paa, at Skiftekommissarier ikke mere skulde kunne forekomme; men heri er der i Folkethinget gjort en Forandring, idet der er tilføjet en Bestemmelse, som gaar ud paa, at „Kongen undtagelsesvis, naar Begjering derom maatte indkomme, med Indvilligelse af samtlige de paa er dertil berammede Skiftesamling mødende Fordringshavere, kan bestikke Skiftekommissarier til i Stedet for den almindelige Skifteret at forestaa Behandlingen og Dpgjørelsen af et Fallitbo, der findes at være af en ganske særegen vidtløftig og indviklet Besskaffenhed." Grunden til, at man i det andet Thing har holdt saa stærkt paa denne Tilføielse, er den, at man har ment, at hvorvel Skiftekommissarier ikke behøvedes og ikke for Fremtiden skulde eller burde bruges ved almindelige Fallitboer, kunde der forekomme Fallitboer af en saa extraordinær Besskaffenhed, at det vilde være vanskeligt for den almindelige Skifteret at forestaa deres Behandling, f. Ex. naar en Kreditforening eller Hypothekbank eller andre saadanne større Pengeinstitutter gik fallit. Naar noget Saadant indtraf, var jo det at forestaa Skiftebehandlingen et Foretagende af et saadant Omfang, at man ikke kunde vente, at den almindelige Skifteret kunde være i Stand dertil, og derfor har man ment, at der burde indføres en Bestemmelse, hvorefter det dog blev muligt for Regjeringen i saadanne extraordinære Tilfælde at bestikke Skiftekommissarier. Udvalget har ikke fundet

Noget at erindre ved dette; medens det endnu bestandig maa være af den Mening, at Skiftekommissarier ikke bør benyttes i almindelige Fallitboer, og at denne Lov frembyder Alt, hvad der behøves for, der at kunne undvære dem, har man derimod ikke Noget imod, at der holdes en Afgang aaben til at bestikke dem i saadanne extraordinære Tilfælde som de anførte, og en Bestemmelse, der indskrænker Agangen hertil, paa den Maade, som Tilfældet her er, har man ikke Noget at indvende imod.

Vi komme dernæst til de Forandringer, der ere foretagne i det 2det Afsnit af Lovforslaget, og det er de vigtigste Forandringer, og tillige de, som i Udvalget have fremkaldt mest Betænkelse. Den første Forandring er den, som i § 152 er gjort med Hensyn til Underpant i Løsøre. Som det vil erindres, var Reglen i Lovforslaget, saaledes som det forlod dette Thing, den, at Underpant i Løsøre i Reglen herefter slet ikke kunde gives; der var opført nogle enkelte Undtagelsestilfælde, hvori det kunde finde Sted; men udenfor disse Tilfælde skulde det i Principet være forbudt. Denne Paragraf har fundet megen Modstand i det andet Thing, hvor man af de Grunde, som jo allerede bleve fremhævede under Forhandlingerne her i Thinget, har foretaget en Forandring i Paragrafen. Denne Forandring gaar ud paa, at Forbudet mod Underpant kun skal gjælde villiesbestemt Underpant i Løsøre, som gives i Samlinger af ensartede eller til en fælles Brug bestemte Ting, der betegnes ved almindelige Bencævnelser. Det vil altsaa sige, at Agangen til at give Underpant i enkelte bestemt angivne Ting ikke er ophævet. Lovforslaget ophæver, saaledes som det nu foreligger, Agangen til at give Underpant i Alt, hvad man eier og eiendes vorder, og ophæver ligeledes Agangen til at give Underpant i Samlinger af Ting, der bencævnes ved almindelige Bencævnelser; men derimod forbliver Agangen til at give Underpant i enkelte bestemte Gjenstande ved Magt. Denne Forandring kan Udvalget fra sit Standpunkt ikke anse for nogen Forbedring af Lovforslaget, idet den hverken tilfredsstiller dem, som stemte for at affasse Underpant i Principet, og heller ikke egentlig tilfredsstiller dem,